

РЕШЕНИЕ

№ 6799

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 09.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **603** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.226 АПК вр. с чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е след като с решение № 319/11.01.2023г., постановено по адм.дело № 2916/2022г. на ВАС, първо отделение, е отменено решение № 7519/13.12.2021г., постановено по адм. дело № 12053/2020г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд с дадени указания.
В жалбата си Л. Г. Л., ЕГН [ЕГН] оспорва ревизионен акт(РА) № Р-22221419008147-091-001/10. 06. 2020г., издаден от К. Г. М.- орган, възложител ревизия и Б. К. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1681/05.11.2020г. издадено от Е. П. -Заместник директор на Дирекция „ОДОП" С. при ЦУ на НАП, с който за 2013 г. са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица(ДДФЛ) в размер на 9 190,00 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 5 704,29 лв. В жалбата се навеждат доводи, че ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на процесуалните разпоредби на ДОПК и в противоречие с материално правните норми на ЗДДФЛ. Сочи се, че ревизиращият екип изцяло е игнорирал правилата за служебно събиране на доказателства и за тежестта на доказване в ревизионното производство. Във връзка с това претендира за отмяната на оспорения акт.
В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. И., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Счита, че не е приложима нормата на чл.33, ал.6, т.8 ЗДДФЛ, а нормата на т.6. Претендира за присъждане на сторените по делото

разноски, за което представя списък по чл.80 ГПК.

Ответникът - директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите, [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата изцяло, като претендира законосъобразност на РА.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не изразява становище.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка по реда на чл.160, ал.2 ДОПК на оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

Със Заповед №Р-22221419008147-020-001/12.12.2019 г., връчена по електронен път на 23.12.2019 г., изменена със Заповед №Р-22221419008147-020-002/16.03.2020 г., издадени от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директор на ТД на НАП С., е възложена ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за 2013 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221419008147-092-001/21.05.2020 г., връчен по електронен път на 25.05.2020 г. Срещу констатациите в ревизионния доклад не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221419008147-091-001/10.06.2020 г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията, и Б. К. С.- ръководител на ревизията. Актът е връчен по електронен път на 16.06.2020 г. Процесната ревизия е първа за спорния период по ЗДДФЛ.

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД. Изискани са доказателства от задълженото лице, както и такива от трети лица. Направени са справки за относими обстоятелства по данни от информационната система на НАП. Присъединени са доказателства, събрани в хода на ревизионно производство на друго лице. Всички изготвени документи, получени отговори, резултати от направени проверки са подробно описани в РД.

От събраните в хода на ревизионното производство доказателства е установено следното:

С Нотариален акт №60, том I, рег. №3022, дело №53 от 04.05.2005 г., Л. Г. Л., С. К. Л. и К. А. Н., като съсобственици на празно дворно място, представляващо УПИ IV-1342, учредяват в полза на „НЕСЪНЪЛ ПРОПЪРТИС КОРПОРЕЙШЪН“ ООД, ЕИК[ЕИК], право на строеж за построяване на масивна монолитна жилищна сграда, находяща се на адрес: [населено място], ул. „Проф. д-р И. С.“ №9 с приземен етаж, пет магазина, абонатна, портиерна с помещение за почивка, склад и баня, сутерен, подземен етаж, срещу задължение на строителя да изгради обектите. За Л. Л. и съпругата му С. К. Л. след построяването на сградата придобиват изключителна собственост върху обектите, подробно описани в НА (апартамент №16, заедно с мазе №1; апартамент №17, заедно с мазе №24 и паркомясто №3; апартамент №18, заедно с мазе №22 и паркомясто №4; апартамент №19, заедно с мазе №25 и паркомясто №8; апартамент №20, заедно с мазе №26 и паркомясто №9), както и в съсобственост с К. А. Н. и С. К. Л. магазин №1. Апартамент №19 и магазин №1 са продадени през 2007 г., т. е. преди ревизирия период.

В РД се съдържат констатации, че с Констативен акт №КП-С5-715-3 от 27.02.2013

г. на Дирекция за надзорен строителен контрол, [населено място], Регионална дирекция за национален строителен контрол е удостоверено, че сградата на посочения по-горе адрес е напълно завършена и се ползва, захранена е с електрическа енергия и вода. Строежът е 3-та категория, съгласно чл. 137 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Строежът се ползва по предназначение за жилищна сграда. Извършени са посещения от контролните органи на НАП, съвместно с органи на МВР, през 2013 г. и са съставени протоколи, съгласно които обектът се ползва по предназначение за жилищна сграда.

При тази фактическа обстановка органите по приходите са приели, че към датата на издаване на констативния акт (27.02.2013 г.) е налице получен непаричен доход от жалбоподателя в резултат на осъществената замяна. Посочени са разпоредбите на чл. 10, ал. 4 от ЗДДФЛ и чл. 11, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ, като е счетено, че непаричните доходи се смятат за придобити на датата на получаването на престацията, т. е. от датата, от която строежът се ползва по предназначение. Констатирано е, че през ревизионния период Л. Л. е получавал единствено доходи от пенсия, като не е декларирал реализирането на други доходи по смисъла на ЗДДФЛ.

При така установената фактическа обстановка и след анализ на събраните доказателства ревизиращите органи са констатирали обстоятелство, по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно наличие на данни за укрити приходи или доходи. На жалбоподателя е връчено Уведомление изх. №Р-22221419008147-113-001/06.04.2020 г., с което е информиран, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г., ще бъде определена по особения ред на облагане.

Извършена е съпоставка между направените разходи и декларираните и/или получени доходи, в която са намерили отражение данните от събраните доказателства в хода на ревизионното производство за 2013 г., като не е установен недостиг на парични средства.

Единственото задължение, установено с оспорвания РА, произтича от недекларирания непаричен доход, получен от замяната на недвижимо имущество. В РА са изложени аргументи, че на основание чл. 10, ал. 4 от ЗДДФЛ непаричните доходи се остойностяват в български левове към датата на придобиването им по пазарна цена.

Съгласно констатациите в РД, за целите на ревизията и на основание чл. 60 от ДОПК е присъединена като доказателство експертиза, изготвена от М. Р. – експерт от списъка на НАП, независим оценител по смисъла на Закона за независимите оценители (ЗНО), вписана в камарата на независимите оценители под №1752/10.08.2009 г., със Сертификат за оценителска правоспособност за оценка на недвижими имоти, рег. №000101292/14.12.2009 г., издаден от К. на независимите оценители. Възложена е в хода на ревизионното производство на К. А. Н. – съсобственик на посочения по-горе поземлен имот и е с предмет - установяване пазарната цена на строителна услуга към 27.02.2013 г. – датата на Констативен акт №КП-С5-715-3/27.02.2013 г. на РДНСК С., с който е прието, че строежът на пететажна масивна жилищна сграда, находяща се в [населено място], ул. „Проф. д-р И. С.“ №9, изградена в УПИ IV-1342, кв. 24Б, местност „В. – ВЕЦ С.“ по плана на [населено място], целият с площ 1 544 кв. м., е изпълнен съгласно одобрените инвестиционни проекти. При изготвяне на експертизата е приложен методът на сравнимите неконтролирани цени, съгласно изискванията на §1, т. 10 от допълнителните разпоредби на ДОПК и Наредба №Н-9/14.08.2006 г. за реда и

начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени (Наредба №Н-9), издадена от министъра на финансите (обн. ДВ, бр. 70 от 29.08.2006 г.). В заключението си експертът е определил пазарна цена на строителната услуга за построяване на 1 кв. м. застроена площ – 607,20 лв.

Въз основа на експертизата е определена пазарната цена на строителната услуга към 27.02.2013 г. за построяване на недвижимите имоти на жалбоподателя, от които той има 1/2 идеални части, поради факта, че са придобити в режим на съпругеска имуществена общност (СИО), находящи се на адрес: [населено място], ул. „Проф. д-р И. С.“ №9, общо в размер на 102 114,34 лв. Органите по приходите са посочили, че съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ, облагаемият доход от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително ограничени вещни права върху това имущество, се определя, като положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване на имуществото се намалява с 10 на сто разходи. В случая е прието, че е налице непаричен доход в резултат на осъществена замяна, а именно получена строителна услуга за изграждане на апартамент №17, заедно с мазе №24 и паркомясто №3; апартамент №18, заедно с мазе №22 и паркомясто №4; апартамент №19, заедно с мазе №25 и паркомясто №8; апартамент №20, заедно с мазе №26 и паркомясто №9, в общ размер на 102 114,34 лв. през 2013 г. След приспадане на нормативно признати разходи в размер на 10 на сто е определен облагаем доход в размер на 91 902,91 лв., върху който е начислено спорното задължение за данък върху доходите в размер на 9 190,29 лв. и съответните лихви.

С жалба вх. №94-Л-128/30.06.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-993/02.07.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. ревизионният акт е оспорен по административен ред.

С Решение № 1681/ 05.11.2020г. издадено от Е. П. -Заместник директор на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП издаденият Ревизионен акт е потвърден. Ревизионният акт е оспорен и по съдебен ред с жалбата, по която е образувано настоящото дело.

В настоящето производство, съгласно дадените от ВАС указания с отменителното решение, е назначена съдебно оценителна експертиза и съдебно икономическа експертиза.

Със съдебно оценителната експертиза, вещото лице е дало заключение, че средната пазарна стойност на строителната услуга без ДДС, данък печалба и без други специфични разходи за всички имоти, получени от Л., без стойността на двата обекта, продадени на груб строеж, е в размер на 93 481,87 лв. Стойността на строителната услуга, предоставена от „Нешънъл Пропъртис Корпорейшън“ ООД-фирмата, на която е учредено правото на строеж, към 27.02.2013г., за изграждане на обектите на Л. по НА за учредяване право на строеж е в размер на 104 699 лева, без ДДС. Пазарната стойност на правото на строеж, учредено от Л.(за S ид.част) на „Нешънъл Пропъртис Корпорейшън“ ООД с НА 60/2005г. е в размер на 142 898 лева, без ДДС и се измерва със стойността на услугата(към м.март 2007г., когато е трябвало да бъде завършена сградата). Вещото лице е използвало методът на сравнимите неконтролирани цени. Според него, по смисъла на ЗДДФЛ стойността на правото на строеж, което тримата съсобственици на терена учредяват на строителя, е равна на пазарната стойност на строителната услуга, които същите следва да получат от строителя в договорената степен на завършеност.

Вещото лице е дало заключение и за цената на придобиване на правото на строеж от Л. Л., съобразно правилата на ЗДДФЛ, съобразявайки се с документите(нот.акт

151/1996г. и спогодителен протокол по гр.д.2026/1998г. на СРС), с които е придобит имота от съпругата му С. Л., като приема, че за дела на Л.-1/4 ид.ч. от УПИ IV-1342, кв.24Б по плана на м. „В.-С. С.“ са платени през 1995г. 38,34 деноминирани лева, а през 1998 г. – 3 088 лв.деноминирани, общо 3126,34 лв.

По назначената съдебно счетоводна експертиза вещото лице, дава три варианта, съобразно отговорите по съдебно оценителната експертиза.

1-ви вариант: Средна пазарна стойност на строителната услуга(без двата обекта, продадени в груб строеж) – 93 481,87 лв.; Ц. на придобиване на ПС-3126,34 лв.; Разлика – 90 355,53 лв.; 10% нормативно признати разходи – 9 035,55 лв.; Облагаем доход – 81 319,98 лв.; Задължение по ЗДДФЛ – 8 131,00 лв.

2-ри вариант: Средна пазарна стойност на предоставената строителната услуга – 104 699,69 лв.; Ц. на придобиване на ПС-3126,34 лв.; Разлика – 101 573,35лв.; 10% нормативно признати разходи – 10 157,33 лв.; Облагаем доход – 91 416,02 лв.; Задължение по ЗДДФЛ – 9 141,00 лв.

3-ти вариант: Пазарна стойност на правото на строеж учредено на „Нешънъл Пропъртис Корпорейшън“ООД е 142 898,73 лв.; Ц. на придобиване – 3 126,34 лв.; Разлика – 139 772,39 лв.; 10% нормативно признати разходи – 13 977,24 лв.; Облагаем доход – 125 795,15 лв.; Задължение по ЗДДФЛ – 12 579,00 лв.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

Процесният РА, е издаден от компетентен орган, видно от представените по делото заповеди. РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е с провеждане на пълно обратно доказване, което да обори презумпцията за вярност на фактическите констатации, обективирани в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал. 2 ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се

възлага на ревизирия субект. Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изчерпателно изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1-8 ДОПК. Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размерът на последните, са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал. 1 ДОПК.

Спазена е процедурата по чл. 124, вр.чл. 122 ДОПК за преминаване към облагане по аналог. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че по отношение на ревизираното лице са установени основания по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК – данни за укрити приходи. За да обоснове приложението на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК ревизиращият екип мотивирано е приел, че жалбоподателят е получил непаричен доход, който не е деклариран.

Оспорваният акт е издаден при правилно прилагане на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗДДФЛ (относима за 2013 г.) определя видовете доходи в зависимост от източника им, като в т. 5 доходите от прехвърляне на права или на имущество са обособени като отделен вид доходи и съответно за тях е предвиден специален ред за определяне на облагаемия доход и годишната данъчна основа в глава пета, раздел V на ЗДДФЛ – чл. 33 и чл. 34 от закона.

Нормата на чл. 12, ал. 1 от същия закон регламентира, че облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон, а необлагаемите доходи са изчерпателно изброени в чл. 13 от ЗДДФЛ.

Безспорно, в хода на ревизията е установено, че с Нотариален акт № 60, том I, рег.№ 3022, дело № 53 от 04. 05. 2005 г. жалбоподателят, като съсобственик на празно дворно място, учредява в полза на „Нешънъл пропъртис корпорейшън“ ООД право на строеж, съобразно притежаваните идеални части, за построяване на масивна жилищна сграда в [населено място], ул.„Проф. д-р И. С.“ № 9 срещу задължението на приобретателя на правото да изгради определени обекти в напълно завършен вид с осигурени от него материали и труд. „Нешънъл пропъртис корпорейшън“ ООД се задължава да предаде жилищната сграда с Акт обр. 16 (разрешение за ползване) в срок от 22 месеца, считано от 04. 05. 2005 г.

За жалбоподателят и съпругата му С. Л., след построяването на сградата остават изключителна собственост 5 апартамента с прилежащите им мазета и паркоместа, един от които (апартамент №19) продаден преди ревизирия период, както и 1/2 идеална част от магазин №1. Следователно, в случая е налице сделка, при която физическо лице - собственик на идеални части от недвижим имот (УПИ) - суперфициант, учредява право на строеж върху притежаваните от него части срещу задължението на приобретателя на

правото на строеж (суперфициар) да построи недвижими имоти.

Съгласно цитирания НА, жалбоподателят е следвало да получи строителни услуги от „Нешънъл пропъртис корпорейшън“ ООД за изграждане на посочените по - горе обекти, за които при сключване на сделката, обективизирана в нотариалния акт си е запазил правото на строеж. Следователно, при реализиране на сделката по учредяване на правото на строеж срещу построяване на обекти в полза на ревизираното лице е налице получен непаричен доход. На основание чл. 10, ал. 4 от ЗДДФЛ, непаричните доходи се остойносттават в български левове към датата на придобиването им по пазарна цена.

Относно моментът на получаване на непаричния доход от жалбоподателят, съответно моментът от който се дължи данък, органите по приходите са приели, че моментът на придобиване на непаричния доход, предмет на спора, е 27.02.2013 г. – датата на която е издаден констативният акт от РДНСК. Този извод е възприет в решение № 319/11.01.2023г., постановено по адм.дело № 2916/2022г. на ВАС, първо отделение, с което е отменено решение № 7519/13.12.2021г., постановено по адм. дело № 12053/2020г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. В мотивите на съдебния акт се сочи, че ревизираният е запазил за себе си правото на строеж върху съответните идеални части за посочените в НА имоти, а насрещната престация, поета от суперфициаря, е за извършване на определен с договора обем строително-монтажни работи. Тази престация е непарична и по аргумент от чл. 11, ал. 1, т. 3 ЗДДФЛ доходът се смята придобит към датата на получаване на престацията. „Нешънъл Пропъртис Корпорейшън“ ООД не е поело задължение да прехвърли правото на собственост върху процесните обекти в сградата, а да изпълни уговорените строителните работи като възнаграждение за учреденото му върху останалите ид. части право на строеж. След като с договора за замяна по НА № 60 от 04.05.2005 г. е предвидено, че дружеството се задължава да извърши уговорените строителни работи, то Л. е получил дължимата от „Нешънъл Пропъртис Корпорейшън“ ООД престация (строителна услуга) в деня, когато тези строителни работи са изцяло извършени, в резултат на което е издадено разрешението за ползване на сградата през 2013г. Този извод на ревизиращите и ВАС е споделим и от настоящия съдебен състав.

Този извод е направен и в решение №3677/26.03.2024г., адм.д. №715/2024г. на ВАС, с което е отменено решение № 6482/31.10.2023г. по адм.дело № 6827/2023г. на ВАС и е отхвърлена жалбата на С. Л. срещу РА – 22221419008148-091-001/10.06.2020г., с който са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица за данъчен период 2013г. в размер на 9 190,00 лв., вследствие непаричен доход от замяна, извършена с горесцитирания нотариален акт(досежно нейната идеална част). Цитираният РА, издаден на съсобственика на УПИ, в хода на ревизионно производство, в което е изследван моментът на получаване на дохода и пазарната цена на строителната услуга, представлява официален документ, издаден от орган по приходите в това му качеството, по определена форма и ред, и по силата на чл. 179 от Гражданския процесуален кодекс има обвързваща сила по отношение на констатациите от този орган и установени с тях факти. В този

смисъл редица решения на Върховния административен съд - Решение №17129 от 23.12.2011 г. по адм. д. №495/2011 г., VIII отд. на ВАС, Решение №14975 от 16.11.2011 г. по адм. д. №1846/2011 г., I отд. на ВАС и други, вкл. и адм.д. №715/2024г., VIII отд.

При формиране на облагаемия доход от замяната, стойността на придобиване на предоставеното имущество се определя съгласно разпоредбите на чл. 33, ал. 6, т. 8 от ЗДДФЛ или това е документално доказаната цена на придобиване на поземления имот, съответстваща на частта, за която е учредено право на строеж - в случай на учредяване на право на строеж. Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 6, т. 1 от ЗДДФЛ, цената на придобиване на прехвърленото недвижимо имущество е документално доказаната му цена.

Разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ предвижда, че облагаемият доход от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително ограничени вещни права върху това имущество, се определя, като положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване на имуществото се намалява с 10 на сто разходи. В този смисъл с отменителното решение на ВАС са дадени указания, задължителни за настоящия съд, при новото разглеждане на делото да се назначи съдебно- оценителна експертиза за определяне на облагаемият доход от процесната замяна, като от продажната цена първо се приспадне цената на придобиване на транслираното в замяна ограничено вещно право върху имуществото, а не само 10 процента разходи.

С оспорения РА на ревизирия субект са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица в размер на 9 190,00 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 5 704,29 лв. В случая е прието, че е налице непаричен доход в резултат на осъществена замяна, а именно получена строителна услуга за изграждане на апартамент №17, заедно с мазе №24 и паркомясто №3, апартамент №18, заедно с мазе №22 и паркомясто №4; апартамент №19, заедно с мазе №25 и паркомясто №8; апартамент №20, заедно с мазе №26 и паркомясто №9, в общ размер на 102 114,34 лв. през 2013 г. След приспадане на нормативно признати разходи в размер на 10 на сто е определен облагаем доход в размер на 91 902,91 лв., върху който е начислено спорното задължение за данък върху доходите в размер на 9 190,29 лв. и съответните лихви.

По изложените по-горе съображения, следва да се кредитира присъединената в хода на ревизията експертиза, изготвена от независим оценител по смисъла на Закона за независимите оценители (ЗНО), от която е видно, че правилно е приложен методът на сравнимите неконтролирани цени, съгласно изискванията на §1, т. 10 от допълнителните разпоредби на ДОПК и Наредба №Н-9/14.08.2006 г. и е определена пазарна цена на строителната услуга за построяване на 1 кв. м. застроена площ - 607,20 лв. Във връзка с възприетия момент на реализиране на непаричен доход, по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ в процесното решение, от органите по приходите правилно е определен моментът на получаване на непаричния доход, който е съобразен с установените факти и обстоятелства в ревизионните актове, издадени на съсобствениците на процесното УПИ – С. Л. и К. Н.(РА №Р

-2214-1404187-091-001/14.102015г., жалбата срещу който е отхвърлена с влязло в сила съдебно решение № 493/29.01.2021г., адм.дело № 12616/2017г. АССГ). Тази цена на строителната услуга е установена с ревизионните актове, издадени на съсобствениците на процесното УПИ, поради което има обвързваща сила и за настоящия съд. В този смисъл не следва да бъдат кредитираните останалите експертизи, назначени в съдебното производство относно цената на строителната услуга.

Съобразно заключението по назначената в настоящето производство оценителна експертиза, цената на придобиване на транслираното в замяна ограничено вещно право върху процесното имущество (съобразно дяла на жалбоподателя) е 3 126,34 лв. и тази сума следва да се приспадне от определения общ размер на непаричния доход от 102 114,34 лв. От получената разлика в размер на 98 988 лв. следва да се приспаднат 10% нормативно признати разходи – 9 898,80 лв., като облагаемият доход е в размер на 89 089,20 лв., а спорното задължение за данък върху доходите в размер на 8 908,92 лв.

В този смисъл следва да бъде изменен оспореният РА, като дължимият данък се определи в размер на 8 908,92лв.

На основание чл.175 ДОПК във вр. с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесената сума в срок се дължат лихви за периода от 02.05.2014г. до датата на издадения ревизионен доклад (21.05.2020г.) в размер на 5 477,84 лв.(изчислена с калкулатор на НАП).

При този изход на спора на осн. чл.161, ал.1 ДОПК ответната страна има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, вкл. и за водене на делото във ВАС по адм.дело № 2916/2022г.

С оглед общият материален интерес от 14 386,76 лв., минималното юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възлиза на 1 694,80 лв. за една инстанция.

Настоящият съдебен състав приема, че с Решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024 г. по дело С-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, е прието, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС следва да се тълкува в смисъл, че ако се установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже да я приложи. Решенията на Съда на ЕС по преюдициални запитвания са задължителни за всички съдилища на основание чл. 633 ГПК, поради което за настоящият съдебен състав, счита че посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения, а оттук и следващите се размери на юрисконсултски възнаграждения, могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са обвързващи за съда. Следователно същите подлежат на преценка от съда с оглед вида на правния спор и съществуващия материален или нематериален

интерес, вида и количеството на извършената работа и преди всичко фактичката и правна сложност на делото. Действително, спорът е със сравнително висок материален интерес, но не се характеризира с особена фактичката и правна сложност. С оглед горното, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК в полза на ответната страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 800,00 лв. за всяка инстанция, или за три инстанции общо 2 400 лева.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София - град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № Р- 22221419008147-091-001/10. 06. 2020г., издаден от К. Г. М.- орган, възложител ревизия и Б. К. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1681/ 05.11.2020г., издадено от Е. П. -Заместник директор на Дирекция „ОДОП" С. при ЦУ на НАП, с който за 2013 г. са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица(ДДФЛ) в размер на 9 190,00 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 5 704,29 лв. на Л. Г. Л., ЕГН [ЕГН], като определя данък за внасяне в размер на 8 908,92 лева и лихви 5 477,84 лева.

ОСЪЖДА Л. Г. Л., ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. разноски в размер на 2 400 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: